

om behandling af personoplysninger (persondataloven). Loven indeholder bl.a. regler om betingelserne for, at der lovligt kan behandles oplysninger om enkeltpersoners forhold, jf. bl.a. lovens §§ 6-8.

I persondatalovens kapitel 6 er der fastsat særlige regler om kreditoplysningsbureauers virksomhed. Reglerne tager sigte på al form for kreditoplysningsvirksomhed og finder bl.a. anvendelse for den virksomhed, der udøves af det i spørgsmålet nævnte RKI Kredit Information A/S.

Det følger bl.a. af reglerne i persondatalovens kapitel 6, at den, der ønsker at drive et kreditoplysningsbureau som virksomhed, forinden skal indhente tilladelse hertil fra Datatilsynet, jf. lovens § 19. Datatilsynet kan i medfør af lovens § 50, stk. 5, ved meddelelse af en sådan tilladelse fastsætte nærmere vilkår for udførelsen af behandlingen af personoplysninger til beskyttelse af de registreredes privatliv.

I den forbindelse har Datatilsynet udarbejdet en række standardvilkår for kreditoplysningsbureauer, og disse vilkår fraviges kun, hvis der foreligger særlige forhold. Vilkårene er supplerende i forhold til reglerne i persondataloven og er i visse tilfælde udtryk for en præcisering af loven.

Det fremgår af persondatalovens § 20, stk. 1, at kreditoplysningsbureauer kun må behandle oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Registrering af en manglende betaling skal således være udtryk for en manglende betalingsevne og ikke manglende betalingsvilje.

Når Datatilsynet meddeler tilladelse til at drive et kreditoplysningsbureau, stilles der derfor altid vilkår om, at der i tilfælde, hvor fordringen er bestridt, ikke må ske registrering, videregivelse eller anden behandling, herunder trues med indberetning af en fordring på en person eller virksomhed. Disse vilkår fremgår af Datatilsynets standardvilkår 1.

Af persondatalovens § 20 følger endvidere generelt, at et kreditoplysningsbureau ikke må behandle oplysninger om økonomisk soliditet og kreditværdighed vedrørende umyndige under 18 år. Der kan i den forbindelse henvises til, at umyndige under 18 år som almindelig regel ikke selv kan forpligte sig ved retshandler eller råde over deres formue, jf. værgemålslovens § 1.

Det bemærkes herudover, at reglerne i persondataloven anvendelse i øvrigt finder anvendelse for kreditoplysningsbureauer, hvis der er tale om forhold, som ikke er reguleret i vilkårene eller i kapitel 6 i persondataloven om kreditoplysnings virksomhed. Det indebærer bl.a., at kreditoplysningsbureauers virksomhed er omfattet af det almindelige tilsyn, som Datatilsynet fører med overholdelsen af persondataloven, jf. bl.a. lovens § 58.

Spm. nr. S 4783

Til integrationsministeren (19/7 04) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Finder ministeren og ministeriets jurister, at 24-års-reglen og tilknytningskravet er forenelige med artikel 8 i den Europæiske menneskerettighedskonvention om retten til et familieliv, herunder at § 9 c (der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor) giver tilstrækkelig sikkerhed for, at artikel 8 i alle tilfælde overholdes?«

Begrundelse

I EU's menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles' rapport anfører han, at »cases have indeed been reported of refugees in Denmark being unable to secure reunification with their spouses since the adoption of the new law«. Menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles henviser til flygtninge, som ikke var gift ved flugten og derfor ikke er inkluderet i den generelle undtagelse for familiesammenføringskravene, som gælder for flygtninge, der har efterladt en ægtefælle i hjemlandet. Da disse flygtninge yderst sjældent kan leve op til familiesammenføringskravene, er de henvist til at optage et familieliv i det land, de er flygtet fra (hvis ægtefællen er fra samme land). Dette vil i de fleste tilfælde være umuligt; hvorfor det er helt afgørende, at § 9 c tages i anvendelse i disse og lignende tilfælde. Sker det ikke, lever Danmark ikke op til konventionen om retten til et familieliv.